

พระราชบัญญัติ

บรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม

พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยบรรษัทประกันสินเชื่อ
อุตสาหกรรมขนาดย่อม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำ
แนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติบรรษัท
ประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“บรรษัท” หมายความว่า บรรษัทประกันสินเชื่อ
อุตสาหกรรมขนาดย่อม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบรรษัท
ประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม

“การระงับอุตสาหกรรมขนาดย่อม” หมายความว่า การ
ประกอบอุตสาหกรรม การทำหัตถกรรม หรือการประกอบกิจการอื่นตาม
ที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ โดยมีลักษณะเป็นกิจการขนาดย่อมที่บุคคล
ภาคเอกชนเท่านั้นเป็นเจ้าของ และมีทรัพย์สินถาวรตามจำนวนที่กำหนด
โดยกฎกระทรวง

“หลักทรัพย์” หมายความว่า

(๑) ตัวเงินคลัง

(๒) พันธบัตร

(๓) ตัวเงิน

(๔) หุ้นหรือใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น

(๕) หุ้นกู้หรือหุ้นกู้แปลงสภาพ

(๖) ตราสารหรือหลักฐานแสดงสิทธิในทรัพย์สิน
ของโครงการลงทุน หรือใบสำคัญแสดงสิทธิในการซื้อตราสารหรือหลักฐาน
แสดงสิทธิในทรัพย์สินของโครงการลงทุน

(๗) ตราสารหรือใบสำคัญหรือหลักฐานแสดงสิทธิ
อื่นใดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า

(๑) ธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคาร
พาณิชย์

(๒) บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ และบริษัท
เครดิตฟองซิเอร์ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจ
หลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์

(๓) สถาบันการเงินอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด
โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“เงินกองทุน” หมายความว่า เงินที่ชำระแล้ว ซึ่งรวม
ทั้งส่วนล้มมูลค่าหุ้น เงินสำรองที่ได้จัดสรรจากกำไรสุทธิ และ
กำไรสุทธิคงเหลือจากการจัดสรรแล้ว

“ผู้ถือหุ้น” หมายความว่า ผู้ถือหุ้นของบรรษัทประกัน
สินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม

“ประกันซื้อ” หมายความว่า ซื้อหรือตกลงจะซื้อ
หลักทรัพย์ที่ออกใหม่ทั้งหมด หรือแต่บางส่วนจากผู้ออก เพื่อการจำหน่าย
ต่อไป

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราช

บัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดตั้ง

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งบริษัทขึ้นตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม” และให้บริษัทเป็นนิติบุคคล

ให้บริษัทตั้งสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานคร และจะตั้งสาขาขึ้น ณ ที่ใดในราชอาณาจักรก็ได้ แต่การตั้งสำนักงานสาขาต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีก่อน

มาตรา ๖ ความรับผิดชอบของผู้ถือหุ้นแต่ละคน ให้จำกัดเพียงเท่าจำนวนเงินที่ยังส่งใช้ไม่ครบมูลค่าของหุ้นที่ตนถือ

มาตรา ๗ ให้กำหนดทุนเรือนหุ้นของบริษัทเป็นจำนวนหุ้นสามัญสี่ล้านหุ้นมีมูลค่าหุ้นละหนึ่งร้อยบาท รวมเป็นทุนสี่ร้อยล้านบาท

ทุนของบริษัทอาจเพิ่มขึ้นได้ด้วยการออกหุ้นสามัญใหม่ โดยมติพิเศษของที่ประชุมผู้ถือหุ้น แต่การลดทุนจะกระทำมิได้

ในระยะเริ่มแรกให้กระทรวงการคลังถือหุ้นตามวาระหนึ่งไม่น้อยกว่า ร้อยละยี่สิบห้า แต่เมื่อพ้นสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว ให้นำหุ้นที่รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือนิติบุคคล ที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น รวมเข้าเป็นจำนวนหุ้นที่กระทรวงการคลัง จะต้องถือไม่น้อยกว่าร้อยละสิบห้าดังกล่าวนั้นด้วย

มาตรา ๘ ให้บรรษัทเสนอต่อประชาชนและหรือบุคคลใด ๆ ตามที่บรรษัทจะกำหนด ให้เข้าซื้อซื้อหุ้นที่ระบุในมาตรา ๗ ตามเวลา วิธีการ และจำนวนที่บรรษัทกำหนด และให้บรรษัทจัดออกหุ้นเหล่านั้นได้

มาตรา ๙ เมื่อมีผู้เข้าซื้อซื้อหุ้นที่ระบุในมาตรา ๗ เป็นจำนวน ไม่ต่ำกว่าสองล้านหุ้นและได้ชำระเงินเต็มมูลค่าแล้ว ให้คณะกรรมการซึ่ง รัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๑๕ นัดประชุมผู้ถือหุ้นโดยไม่ชักช้าเพื่อ ปรีกษากิจการที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ และกิจการอื่นตามที่จำเป็น

มาตรา ๑๐ ภายหลังจากที่บรรษัทได้มีผู้ถือหุ้น และได้มีการประชุม ผู้ถือหุ้นเลือกตั้งกรรมการตามความในพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้นำบท บัญญัติที่ว่าด้วยบริษัทจำกัดในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้ บังคับแก่บรรษัทโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัตินี้

ให้นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทปฏิบัติแก่บรรษัทเช่นเดียวกับบริษัท จำกัด

หมวด ๒

วัตถุประสงค์

มาตรา ๑๑ วัตถุประสงค์ของบรรษัทมีดังต่อไปนี้

- (๑) ช่วยเหลือการระอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ได้
รับสินเชื่อจากสถาบันการเงินจำนวนมากขึ้น
- (๒) ช่วยให้สถาบันการเงินมีความมั่นใจในการให้สินเชื่อ
แก่การระอุตสาหกรรมขนาดย่อมมากยิ่งขึ้น
- (๓) เร่งการกระจายสินเชื่อไปยังการระอุตสาหกรรม
ขนาดย่อมทั่วประเทศได้เร็วขึ้น
- (๔) ช่วยให้การพัฒนาการระอุตสาหกรรมขนาดย่อม
บรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

มาตรา ๑๒ เมื่อได้มีการประชุมผู้ถือหุ้นตามมาตรา ๕ แล้ว ให้
บรรษัทมีอำนาจกระทำกิจการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตาม
มาตรา ๑๑ และอำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (๑) ให้การค้ำประกันสินเชื่อแก่การระอุตสาหกรรม
ขนาดย่อม
- (๒) ประกันซื้อ
- (๓) จัดให้มีเงินกลับมาลงทุนใหม่ด้วยวิธีขายทรัพย์สิน
ที่บรรษัทได้มาจากการลงทุน

(๔) กู้ยืมเงินในหรือนอกราชอาณาจักรเพื่อธุรกิจของ
บริษัท และให้หลักประกันเงินที่กู้ยืม

(๕) ใช้เงินคงเหลืออยู่เปล่าของบริษัทซื้อหลักทรัพย์
ที่มั่นคง

(๖) จัดให้ได้มา ถือกรรมสิทธิ์ เช่าหรือให้เช่า จำนวน
หรือรับจ้าง จ้างมาหรือรับจ้าง และขายหรือจำหน่ายด้วยวิธีอื่นใดซึ่ง
อสังหาริมทรัพย์ สงหาริมทรัพย์หรือหลักทรัพย์

(๗) เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคาร

(๘) จัดให้ได้มาซึ่งสัมปทาน สิทธิ หรือเอกสิทธิ์ใดๆ
บรรดาที่บริษัทเห็นว่าจะช่วยให้วัตถุประสงค์ของบริษัทสำเร็จผล

(๙) ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการ และ
ทางเทคนิคแก่การระงับอุตสาหกรรมขนาดย่อม และช่วยให้การระงับอุตสาหกรรม
ขนาดย่อมนั้นได้รับบริการเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการและทาง
เทคนิค

(๑๐) ส่งจ่าย รับรอง หรือสลักหลังตั๋วเงินหรือใช้เงินตาม
ตั๋วเงินเพื่อประโยชน์แห่งธุรกิจของบริษัท

(๑๑) จัดให้มีการสงเคราะห์ตามสมควรแก่ลูกจ้าง หรือ
ผู้ที่พ้นจากการเป็นลูกจ้างของบริษัทและครอบครัวของบุคคลเหล่านั้น

(๑๒) กระทำการอย่างอื่นบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเนื่อง
ในการจัดให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของบริษัท

มาตรา ๑๓ บริษัทต้องไม่ลงทุนในกิจการใดที่กรรมการของบริษัท

เป็นหุ้นส่วนหรือเป็นกรรมการหรือเป็นผู้ถือหุ้น หรือมีส่วนได้เสียอย่าง
หนึ่งอย่างใดอยู่ด้วยไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้บรรษัทซื้อหรือมีไว้เป็นประจำซึ่งอสังหาริม
ทรัพย์ เว้นแต่

(๑) เพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับดำเนินธุรกิจ หรือสำหรับ
ลูกจ้างของบรรษัท

(๒) เป็นการได้มาจากการชำระหนี้ การประกันหนี้
หรือจากการซื้ออสังหาริมทรัพย์ที่จำนองไว้กับบรรษัทจากการขายทอด
ตลาดโดยคำสั่งศาลหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่ตกเป็นของบรรษัทตาม (๒) ให้บรรษัท
จำหน่ายภายในห้าปีนับแต่วันที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตกเป็นของบรรษัท
เว้นแต่รัฐมนตรีจะขยายระยะเวลาให้หรือให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็น
สถานที่ตาม (๑)

หมวด ๓

การจัดการ

มาตรา ๑๕ ในวาระเริ่มแรกก่อนมีผู้ถือหุ้น ให้รัฐมนตรีแต่งตั้ง
คณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนสี่คน มีหน้าที่กำหนดข้อบังคับของ
บรรษัทว่าด้วยกิจการต่าง ๆ ที่มีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และ
ออกหนังสือชี้ชวนเพื่อเสนอขายหุ้น และกระทำหน้าที่และกิจการอื่น
ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้เริ่มจัดตั้งบริษัท

มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๘ (๔) และมาตรา ๑๕ (๑) มาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่งของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

ข้อบังคับของบรรษัทตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับอนุมัติจากที่ประชุมผู้ถือหุ้น และบรรษัทจะแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับได้ต่อเมื่อที่ประชุมผู้ถือหุ้นลงมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้ทั้งหมด

มาตรา ๑๖ ในการประชุมผู้ถือหุ้นตามมาตรา ๕ ให้เลือกตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นจากจำนวนกรรมการตามมาตรา ๑๕ อีกสองคน รวมเป็นหกคน และเมื่อที่ประชุมผู้ถือหุ้นเห็นสมควรจะเลือกตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นอีกไม่เกินสองคนก็ได้

มาตรา ๑๗ เมื่อสิ้นรอบปีบัญชีของบรรษัทแต่ละปี ให้กรรมการตามมาตรา ๑๕ และกรรมการตามมาตรา ๑๖ ออกจากตำแหน่งฝ่ายละหนึ่งคนโดยวิธีจับสลาก และให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นเลือกตั้งกรรมการเพื่อเข้าดำรงตำแหน่งแทน

เมื่อสิ้นรอบปีบัญชีที่สี่ของบรรษัท และทุกสิ้นปีบัญชีถัดไป ให้กรรมการทั้งคณะพ้นจากตำแหน่งและให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นเลือกตั้งคณะกรรมการขึ้นใหม่ ทั้งนี้ โดยให้คณะกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งนั้นยังคงอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินกิจการของบรรษัทต่อไปเพียงเท่าที่จำเป็นจนกว่าคณะกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งขึ้นใหม่เข้ารับหน้าที่

การเลือกตั้งกรรมการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้เป็นไปตาม

วิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของบริษัท และกรรมการที่ประชุมผู้ถือหุ้น
เลือกตั้งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๕

กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งอาจได้รับเลือกตั้งใหม่อีกได้

มาตรา ๑๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๗ กรรมการ
พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตาม

มาตรา ๑๕

(๔) ที่ประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัทให้ออก

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้เลือกตั้งบุคคล
ผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๕ เข้าดำรงตำแหน่ง
แทน

มาตรา ๑๕ กรรมการต้องมีคุณสมบัติตาม (๑) และไม่มีลักษณะ
ต้องห้ามตาม (๒) (๓) และ (๔) ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ถือหุ้นของบริษัทไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยหุ้น
หรือเป็นผู้แทนของบริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ถือหุ้นของ
บริษัทไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยหุ้น

(๒) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย

(๓) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความ
สามารถ

(๔) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
ในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริต

มาตรา ๒๐ ตราบใดที่เงินซึ่งรัฐบาลให้บริษัทกู้ยืมยังมีค้างอยู่ หรือ
การค้ำประกันที่รัฐบาลให้ไว้ตามมาตรา ๒๖ ยังไม่สิ้นอายุการบังคับ ให้
รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลที่เห็นสมควรคนหนึ่งเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นจาก
จำนวนกรรมการที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ และให้รัฐมนตรี
มีอำนาจถอดถอนและแต่งตั้งบุคคลอื่นเข้าดำรงตำแหน่งแทนได้

กรรมการที่รัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้อยู่ในตำแหน่งคราว
ละสองปี

กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวรรคสอง อาจได้รับแต่งตั้งใหม่
อีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองคราวติดต่อกัน

ให้นำมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่กำกับและควบคุม
โดยทั่วไปซึ่งการดำเนินงาน การบริหารกิจการ และธุรกิจของบริษัท และ
ให้มีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ที่บริษัทจะพึงกระทำได้ อำนาจเช่นว่านี้ให้
รวมถึง

(๑) จ่ายเงินของบริษัทเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่เกิด
ขึ้นในการจัดกิจการและการประกอบธุรกิจตามวัตถุประสงค์ของบริษัท
การให้สินจ้างแก่กรรมการและลูกจ้างของบริษัท

(๒) ควบคุมให้มีการตรวจคำร้องทุกฉบับที่ภาระธุระ
อุตสาหกรรมขนาดย่อมยื่นขึ้นมาเพื่อขอรับการค้ำประกันสินเชื่อของ

บริษัท และให้รับไว้พิจารณาเฉพาะแต่ที่เห็นสมควรในทางเทคนิค การเงิน การเศรษฐกิจ และนโยบายการส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมของรัฐบาล โดยมีต้องคำนึงถึงการอื่นใดทั้งสิ้น

ตราบไต่ที่เงินซึ่งรัฐบาลให้บริษัทกู้ยืมยังมีค้างอยู่หรือการค้าประกันที่รัฐบาลให้ไว้ตามมาตรา ๒๖ ยังไม่สิ้นอายุการบังคับ การกำหนดนโยบายในการบริหารกิจการของบริษัทจะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

มาตรา ๒๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการบริหาร คณะหนึ่งประกอบด้วยผู้ซึ่งอยู่ในตำแหน่งคณะกรรมการไม่น้อยกว่า สามคนและไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ และให้มีอำนาจและหน้าที่ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย อำนาจและหน้าที่ที่จะมอบหมายให้นั้นต้องไม่เป็นการเสื่อมเสียต่ออำนาจและหน้าที่ของผู้จัดการทั่วไปตามมาตรา ๒๓

มาตรา ๒๓ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้ซึ่งมีสัญชาติไทยและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) เป็นผู้จัดการทั่วไปของบริษัท

ให้ผู้จัดการทั่วไปเป็นผู้บริหารกิจการของบริษัทให้เป็นไปตามนโยบายที่คณะกรรมการกำหนดและมีอำนาจบังคับบัญชาลูกจ้างของบริษัททุกตำแหน่ง

ให้ผู้จัดการทั่วไปเป็นกรรมการของบริษัทโดยตำแหน่ง

มาตรา ๒๔ ตราบไต่ที่เงินซึ่งรัฐบาลให้บริษัทกู้ยืมยังมีค้างอยู่ หรือการค้าประกันที่รัฐบาลให้ไว้ตามมาตรา ๒๖ ยังไม่สิ้นอายุการบังคับ การ

แต่งตั้งผู้จัดการทั่วไปของบริษัทจะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี
มาตรา ๒๕ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้จัดการทั่วไป
เป็นผู้แทนของบริษัท แต่ผู้จัดการทั่วไปจะมอบอำนาจให้บุคคลอื่นกระทำ
การแทนตนเฉพาะในกิจการใดก็ได้

หมวด ๔

การค้าประกันเงินกู้

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่บริษัทขอให้รัฐบาลค้าประกันเงินกู้ที่บริษัท
กู้ยืมเงินจากแหล่งให้กู้ยืมในต่างประเทศหรือภายในประเทศ ให้รัฐบาล
มีอำนาจค้าประกันเงินกู้นั้นได้แต่จำนวนเงินกู้ที่จะค้าประกันเมื่อรวมกับ
ต้นเงินกู้ที่การค้าประกันของรัฐบาลยังค้างอยู่ต้องไม่เกินสิบสองเท่าของ
เงินกองทุนของบริษัทเมื่อกำหนดเป็นเงินตราไทย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็
การค้าประกันตามอำนาจที่มีอยู่ในกฎหมายใด

การกำหนดเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยเพื่อทราบยอดรวม
ของเงินกู้ตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราตามอัตราถั่วเฉลี่ย
ประจำวันที่ทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราได้กำหนดไว้ในวัน
ทำสัญญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๗ ให้บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่ง
เป็นผู้ดำเนินงานกองทุนประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมโอนบรรดา

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๔๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๔

กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ นี้ และความรับผิดชอบที่เกี่ยวกับกองทุนดังกล่าว
ไปเป็นของบริษัท ทั้งนี้ ภายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน
นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ส่วนของทรัพย์สิน เมื่อหักด้วยหนี้ที่โอนตามวรรคหนึ่งแล้วให้นำ
ไปซื้อหุ้นของบริษัทในนามของสมาชิกกองทุนตามสัดส่วนเงินลงทุน
ในกองทุนของสมาชิกแต่ละราย

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลตำรวจเอก เกา สารสิน

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งบรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล เพื่อช่วยให้สถาบันการเงินมีความมั่นใจในการให้สินเชื่อแก่อุตสาหกรรมขนาดย่อม และส่งผลให้อุตสาหกรรมขนาดย่อมได้รับสินเชื่อจากสถาบันการเงินจำนวนมากขึ้น ซึ่งเป็นการเร่งรัดการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้มีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศยิ่งขึ้น อันจะมีผลส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ขยายตัว ไปสู่ชนบทเพื่อบรรเทาปัญหาการว่างงานและการชะลอการอพยพของประชาชน จากกรุงเทพมหานคร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้